

**[Gunnar Fog-Petersen.]**

Dernæst gaar Lovforslaget ud paa at standse de særlige Vejarbejder. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde i sin Forelæggelsestale og kom ogsaa ind paa det her i Dag, at de særlige Vejarbejder i højere Grad end de Vejarbejder, der vilde blive sat i Gang af Kommunerne paa anden Vis, er knyttet til Sommertiden og i højere Grad end disse Kommunearbejder lægger Beslag paa den Arbejdsstyrke, der ellers vilde komme Landbruget til gode. Det er ikke andet end en Paastand. Der findes ikke i det ærede Medlems Forelæggelsestale saa lidt som i hans Tale i Dag nogen som helst Antydning af Begrundelse derfor, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem har Ret heri. Jeg kunde snarere tænke mig, at det modsatte var Tilfældet, at særlige Vejarbejder, som vel navnlig former sig som større Vejarbejder, lettere trækker arbejdsledige fra Byerne og Steder med bymæssig Bebyggelse til sig, medens Vejarbejder, spredte over det hele Land, i højere Grad vilde tage Landarbejderne, og da navnlig i Sommertiden, thi jeg skulde dog tro, at naar der var Tale om store, gennemgribende Vejarbejder, vilde en Del af disse i højere Grad kunne udføres ogsaa om Vinteren end Kommunernes Vedligeholdelsesarbejder, som i saa høj Grad, navnlig da for Tjærearbejdets Vedkommende, er knyttet netop til Sommertiden. Jeg tror derfor, at man akkurat lige saa godt kan opstille det modsatte Ræsonnement af det, det ærede Medlem opstillede.

Forslaget om at forhøje Procenten fra 80 til 90 har min Tilslutning, og jeg takker Ministeren, fordi han har stillet sig velvilligt paa dette Punkt; der vil sikkert kunne opnaas Enighed herom.

Det gælder om Motorlovgivningen i al Almindelighed, at man maa regne med, at disse Love forholdsvis hurtigt maa fornyes og tilpasses efter de Forhold, der bliver i Landet, efter som Vejene bliver færdigbehandlet, grundforbedret, og der kun er Vedligeholdelsen tilbage. Derfor mener jeg, at der er saa meget mindre Grund til at ændre Loven af 28. April 1931 allerede i Oktober 1931. Den er god nok, som den er nu, og kan bruges, og der er saa meget mindre Grund til at standse de særlige Vejarbejder, som vi staaar overfor en Vinter, der kan true med stor Arbejdsløshed, en Arbejdsløshed, som til en vis Grad kan imødegaas ved offentlige Arbejder. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at man maatte ophøre med nye Vejarbejder, da Landets Økonomi ikke tillader

noget saadant, og at hvis man fortsætter dermed, vil det føre til en finansiel Katastrofe... (*Stensballe*: Det sagde jeg ikke!). Jo, det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Det er ogsaa forkert, hvad det ærede Medlem der sagde, thi at standse offentlige Arbejder og navnlig i en Tid, hvor mange private Arbejder standser, fører let ud i Katastrofen. Den nuværende Krisesituation er i høj Grad præget af, at man standser alle Vegne, man ligger stille, foretager sig ingenting, man vil afvente og se, og før eller siden fører det til en saadan Spænding i Samfundet, at det brister det ene eller det andet Sted. Derfor er det god Økonomi at holde saadanne Vejarbejder i Gang netop i en Tid, hvor det private Erhvervsliv har vanskeligt ved at udfolde sig, for at bøde paa den Arbejdsløshed, som let vil blive Følgen deraf. Jeg siger, at det maa være midlertidig Lovgivning, og at vi maa komme til at staa overfor Spørgsmaalet ogsaa i de Aar, der kommer. Uden noget som helst Forbindende for mit Parti kunde jeg have Lyst til at udtale, at det, som efter min Opfattelse var det rationelle i Øjeblikket, var, at Staten overtog — altsaa en modsat Bevægelse af den, det ærede Medlem tænker sig — alle Amtsveje og Vedligeholdelsen af dem fra det Øjeblik, de er færdigbehandlet, maaske med det samme, og at Amt og Kommuner saa delte det øvrige Vejnet imellem sig. En saadan Udvikling har jeg ikke noget imod, men det ligger jo ikke for, og den Ordning, vi har nu — med de Ændringer, man kunde opnaa Enighed om —, og som Rigsdagen hidtil har kunnet enes om, synes jeg ikke, der er nogen Anledning til at ændre i Øjeblikket.

**Ministeren for offentlige Arbejder** (*Fris-Skotte*): De Udtalelser, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremkom med, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger; saa meget desto mindre som det ærede Medlem selv henviste en Del af de af mig nævnte Forhold til videre Drøftelse i det Udvalg, der vil blive nedsat. Jeg skal dog knytte et Par Bemærkninger til enkelte af det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at Forøgelsen af Benzinafgiften fra 7 til 10 Ø., som vil give en samlet Merindtægt af 10 Mill. Kr., kun vil finde Sted, hvis Finansministeren mener, at der er Brug derfor. Jeg har forudsat, at der vilde blive Brug for disse 10 Mill. Kr., jeg kan ikke læse Lovforslagets Bestemmelser og